

॥ काल भैरव स्तुति ॥

यं यं यं यक्षरूपं दशदिशिविदितं भूमिकम्पायमानं, सं सं संहारमूर्ति शिरमुकुटजटाशेखरं चन्द्रबिम्बम्॥
दं दं दं दीर्घकायं विकृतनखमुखं चोर्ध्वरोमं करालं, पं पं पं पापनाशं प्रणमत सततं भैरवं क्षेत्रपालम् ॥ १ ॥
रं रं रं रक्तवर्णं कटिकटिततनुं तीक्ष्णदंष्ट्राकरालं, घं घं घं घोषघोषं घ घ घ घटितं घर्घरं घोरनादम्॥
कं कं कं कालपाशं धृकधृकधृकितं ज्वालितं कामदेहं, तं तं तं दिव्यदेहं प्रणमत सततं भैरवं क्षेत्रपालम् ॥ २ ॥
लं लं लं लं वदन्तं ल ल ल ल ललितं दीर्घजिहवाकरालं, धुं धुं धुं धूमवर्णं स्फुटविकटमुखं भास्करं भीमरूपम्॥
रुं रुं रुं रुण्डमालं रवितमनियतं ताम्रनेत्रं करालं, नं नं नं नग्नभूषं प्रणमत सततं भैरवं क्षेत्रपालम् ॥ ३ ॥
वं वं वं वायुवेगं नतजनसदयं ब्रह्मपारं परं तं, खं खं खं खड्गहस्तं त्रिभुवननिलयं भास्करं भीमरूपम्॥
चं चं चं चं चलित्वा चलचलचलितं चालितं भूमिचक्रं, मं मं मं मायिरूपं प्रणमत सततं भैरवं क्षेत्रपालम् ॥ ४ ॥
शं शं शं शङ्खहस्तं शशिकरधवलं मोक्षसंपूर्णतेजं, मं मं मं महान्तं कुलमकुलकुलं मन्त्रगुप्तं सुनित्यम्॥
यं यं यं भूतनाथं किलिकिलिकिलितं बालकेलिप्रधानं, अं अं अं अन्तरिक्षं प्रणमत सततं भैरवं क्षेत्रपालम् ॥ ५ ॥
खं खं खं खड्गभेदं विषममृतमयं कालकालं करालं, क्षं क्षं क्षं क्षिप्रवेगं दहदहदहनं तप्तसन्दीप्यमानम्॥
हौं हौं हौंकारनादं प्रकटितगहनं गर्जितैर्भूमिकम्पं, बं बं बं बाललीलं प्रणमत सततं भैरवं क्षेत्रपालम् ॥ ६ ॥
सं सं सं सिद्धियोगं सकलगुणमखं देवदेवं प्रसन्नं, पं पं पं पद्मनाभं हरिहरमयनं चन्द्रसूर्याग्निनेत्रम्॥
ऐं ऐं ऐश्वर्यनाथं सततभयहरं पूर्वदेवस्वरूपं, रौं रौं रौं रौद्ररूपं प्रणमत सततं भैरवं क्षेत्रपालम् ॥ ७ ॥
हं हं हं हंसयानं हपितकलहकं मुक्तयोगाट्टहासं, धं धं धं नेत्ररूपं शिरमुकुटजटाबन्धबन्धाग्रहस्तम्॥
टं टं टं टङ्कारनादं त्रिदशलटलटं कामवर्गापहारं, भूं भूं भूं भूतनाथं प्रणमत सततं भैरवं क्षेत्रपालम् ॥ ८ ॥
इत्येवं कामयुक्तं प्रपठति नियतं भैरवस्याष्टकं यो, निर्विघ्नं दुःखनाशं सुरभयहरणं डाकिनीशाकिनीनाम्॥
नश्येद्धिव्याघ्रसर्पो हुतवहसलिले राज्यशंसस्य शून्यं, सर्वा नश्यन्ति दूरं विपद इति भृशं चिन्तनात्सर्वसिद्धिम् ॥ ९ ॥

भैरवस्याष्टकमिदं षण्मासं यः पठेन्नरः॥

स याति परमं स्थानं यत्र देवो महेश्वरः ॥ १० ॥